

GRAŽIŲ DAINELIŲ DAUG GIRDĖJAU

ž. K. Žitkaus., muz. A. Vanagaičio

Gra - žių dai - ne - lių daug gir -
dė - jau ty - liuo - ju va - ka - ro lai -
ku. ku. Bet kai į to -
lį jas ly - dė - jau,
ne - bu - vo liūd - na, nei klai - ku.

Gražių dainelių daug girdėjau
Tyliuoju vakaro laiku, (2x2 k.)
Bet kai į tolį jas lydėjau,
Nebuvo liūdna nei graudu. (2x2 k.)

Tik vieną dainą vakarinę
Širdis pamilo taip karštai.
Ir neberimsta, kol Aušrinę
Užmerkia brėkšdami rytai.

Gaili ji buvo kaip gegutės
Graudingos raudos tylumoj,
Graži kaip čiulbesiai lakštutės
Žaliam gojely sutemoj.

Aidužiai blaškėsi ir gaudė,
Ir žemė klausė jos maldos,
Ir vakarai, slapta nuraudė,
Taip nežėrėjo niekados.